

SUOMEN
TEOSOFISEN SEURAN
KUODES VUOSIKOKOUS

KESÄKUUN 22—24 P:NÄ 1913

SUOMEN
TEOSOFISEN SEURAN
KÄYNNIN VUOSIKOKOUS
HELSINKI 22-24 PÄIVÄ 1913

HELSINKI 1913
SUOMAL. KIRJALI. SEURAN KIRJAP. OSAKEYHTIÖ.

PÖYTÄKIRJA

tehty Suomen Teosofisen Seuran
VI:ssa vuosikokouksessa Tuonen-
kylässä (Oulunkylässä) temppe-
lissä kesäkuun 22—24 p:nä 1913.

I kokouspäivä:

1 §. Kokous alkoi temppelissä klo 11 a.-p. urkuharmonin soitolla. Vakava ja harras tunnelma valtasi osanottajat, kun he ensi kertaa istuivat koruttoman mutta kodikkaan temppelin katon alla vuosikokousta viettämässä.

Soiton jälkeen ylisihteeri piti seuraavan tervehdyspuheen:

Suomen Teosofisen Seuran ylisihteerinä lausun teidät kaikki tervetulleiksi tähän meidän seuramme 6:nteen vuosikokoukseen ja samalla tervetulleiksi ensi kerran meidän kokoussaliimme, meidän omaan temppeliimme. Temppeleitä on paljon maailmassa, kirkkoja on paljon, ja meidän täytyy hetkeksi muistuttaa mieleemme, minkätähden meillä on oma temppelimme, minkätähden me olemme pitkin matkaa hartaasti toivoneet, että kerran saisimme kokoontua omassa huoneustossa, omassa majassa. — Minkätähden me olemme tätä toivoneet? Ensimmäinen syy on se, että ne temppelit, joita on maailmassa olemassa, eivät ainakaan vielä päästä meitä omien muuriensa sisäpuolelle. Toinen syy on se, että totuuden sana ei aina käu noista temppeleistä, että me olemme päinvastoin tottuneet ajattelemaan, että kirkkoissa ja temppeleissä saadaan kuulla paljon, joka erehdyttää ja vie ihmisiä harhaan. Ainakaan niissä ei muussa kuin poikkeustapauksessa kuulla totuuden sanaa, joka lähtisi suoraan Salaisesta Veljeskunnasta, Mestarien luota. Me uskomme ja tiedämme, että on olemassa maapallollamme Salainen Veljeskunta, joka alkuaan aina seisoo jokaisen uskonnollisen, jokaisen totuutta tavoittelevan liikkeen takana. Mutta me myös tiedämme, että tämä Salainen Veljeskunta, jota ensin on muistettu uudessa uskonnollisessa, totuutta tavoittelevassa liikkeessä, on sitten myöhemmin joutunut unohtuiksi, niin että ihmiset, jotka vaeltavat maailmassa ja käyvät kirkkoissa, eivät tiedä, että Salainen Veljeskunta on olemassa. He eivät enää saa kuulla, että ihminen voi kehittyä mestariksi, he eivät saa kuulla, että ihmiskunta voisi olla välittömässä yhteydessä Valkoisen Veljeskunnan kanssa.

Ja sentähden, että tämä sanoma ei kuulu kirkkoista, sentähden me, jotka nykyaikana olemme taas saaneet kuulla, että Valkoinen Veljeskunta on olemassa, joista moni on päässyt tietoon siitä, että Salainen Veljeskunta on olemassa, että se on valkoisena valtana koko tämän meidän ihmiskuntamme takana, sentähden me olemme toivoneet, että meillä olisi oma temppeli, että meillä olisi oma huone, jonka voisimme vihkiä suorastaan Heidän palvelukseensa. Ja nyt

meillä on toteutunut tässä määrin meidän unelmamme. Tällä tavoin se nyt on toteutunut, tällainen on meillä nyt se temppele, jota me olemme ikävöineet. Tällainen se nyt on alkuperäisessä kunnossaan; tulee ehkä muuttumaan, tulee ehkä kaunistumaan tulevaisuudessa, mutta toistaiseksi se on tällainen.

Nyt olemme ensi kerran täällä koolla, nyt ensi kerran vietämme vuosikokouksen omien seinämme sisäpuolella. Ulkona on Jumalan aurinko iloisesti paistamassa, linnut visertävät ja kesä on täydessä kukoistuksessa. Meidänkin sydämemme ovat täynnä iloa ja riemua siitä, että taas olemme joukko ystäviä kokoontuneet päättämään yhteisistä asioista ja että teosofisen liikkeemme sielulla on oma koti Suomessa. Meidän täytyy kaikkien yhdessä sydämeistämme rukoilla, että se Valkoinen Veljeskunta, jonka palvelukseen me pyhitämme tämän temppele, se Valkoinen Veljeskunta, jonka sanomaa me tahdomme tässä julistaa, se Valkoinen Veljeskunta, johon kaikki Mestarit kuuluvat, antaisi siunaavan kätensä levätä tämän meidän majamme yläpuolella, niin että Heidän äänensä tässä kaikuisi, että Heidän sanansa tässä huoneessa kuuluisivat! Kun tässä olemme koolla, täytyyköön meidän sydämemme, sielumme ja henkemme Heidän puhtaalla tahdolla, Heidän rakkautellaan, Heidän viisaudellaan! Vaikuttakoon Heidän voimansa meidän mieleemme, kun me olemme tässä temppeleissä, että me sitten, kun lähemme tästä ulos, kannamme mukana tiedon siitä, että hengessämme edes hetkeksi olemme olleet yhteydessä todellisen salaisen maailman kanssa. Ja niin minä julistan tämän 6:nneen vuosikokouksen alkaneeksi ja tervehdän teidät tervetulleiksi.

Sitten seurasi mietiskely.

Tämän jälkeen astuivat korokkeelle rva Ida af Hällström ja Tyyne Vuorenjuuri yllättäen ylishteerin Suomen teosofien yhteisellä adressilla. Adressia ojentaessaan ylishteerille — yleisön seisoessa — lausui rva Vuorenjuuri suomeksi seuraavat sanat:

Kunnioitettu ylishteerimme! Tässä vuosikokouksessa, joka tehtävänsä vihkii tämän temppele, yhden Sinun kauneimmista unelmistasi, ovat Suomen teosofit tahtoneet Sinulle ilmaista kiitollisuutensa ja rakkautensa. Salli minun satojen puolesta ojentaa Sinulle tämä adressi suorittamasi työn tunnustukseksi.

»Suomen Teosofisen Seuran Ylishteeri Pekka Ervast.

Ijänen totuus, tunkeu kansamme sydänjuureen asti, että Sinä ja se kerran olisitte yhtä.

Sinattu olkoon Ylishteerimme Sinun ilmoittajasi.

Suomen teosofiä. 22. 6. 1913.»

Adressin oli tekstannut rouva Hilka Finne kaksilehtiselle pergamentille, jonka sisäsivuilla oli T. S:n merkki ja mainittu teksti. Kannet oli varustettu kullatulla kehyksellä ja Pekka Ervastian nimellä.

Ylishteeri kiitti adressin antajia seuraavin sanoin:

En voi nyt löytää sanoja ilmaistakseni kiitollisuuttani siitä, että olette tällä kauniilla ja ansaitsemattomalla tavalla tahtoneet muistaa työtäni täällä Suomessa. Se työ ei ole koskaan odottanut mitään palkkaa. Se on lähtenyt suoraan sydämen rakkautesta. Minä rakastan tätä kansaa.

Sitten piti rva Hällström seuraavan ruotsinkielisen puheen syvästi liikutetuin mielin:

Siinä kunnianosotuksessa, joka tässä vuosikokouksessa suodaan Suomen T. S:n johtajalle ja ylisihteerille Pekka Ervastille, lienee paikallaan tehdä pieni historiallinen yhteenveto teosofisen liikkeen synnystä Suomessa ja näyttää, kuinka pieni kipinä sytytti sen valon, joka nyt on levinnyt yli suuren osan maatamme.

Pari vuosikymmentä sitten oli Helsingissä pieni ruotsalainen piiri, jossa muutamia henkilöitä kokoontui teosofiaa tutkimaan. Tämän keskuksen muodosti aluksi yhden ainoan perheen jäsenet. Siinä isä ja äiti, isoäiti ja kaikki lapset kannattivat teosofisia aatteita. Muiden joukossa, jotka tähän liittyivät, mainittakoon kamreeri Hellner, joka lämpimästi suosi teosofista kirjastoa (Teosofiska Biblioteket). Tässä kirjastossa oli aluksi vain pikkukirjoja, nyt se on alkuperäiseen kokoonsa verrattuna kasvanut tavattomasti ja auttaa suuresti yleisön tutustumista teosofiaan. Sillä on laaja kokoelma kirjallisuutta molemmilla kotimaisilla ja ulkomaisilla kielillä ja siinä käy yhtä hyviä hienosti sivistyneitä kuin elämän kysymyksiä pohtivia työläisiä.

Muista tuon keskuksen jäsenistä mainittakoon insinööri Alb. Backman ja ennen kaikkea Pekka Ervast, joka nuoruutensa koko innolla antautui teosofian tutkimiseen ja sen levittämiseen. Ne julkiset esitelmät, jotka hän tähän aikaan piti ruotsin kielellä, olivat niin puhtaita, niin avoimielisiä ja kaikesta persoonallisesta väryksestä vapaita, että vielä monien vuosien kuluessa saattaa kuulla ihmisten kertovan, kuinka ihmeellinen tenho oli heidät vallannut. Suuri osa tästä johtui myöskin esittäjän puhtaasta ja eheästä persoonallisuudesta.

Pidettiin myös pienempiä kokouksia, joihin kokoontui yhä useampia ruotsalaisia asianharrastajia. Nämä kokoukset olivat ainakin vasta-alkajille — kuten allekirjottaneelle — erinomaisen herättäviä. Niissä keskusteltiin — ja aluksi monilla vastaväitteillä — siitä odottamattomasta ja ihmeellisestä, mitä teosofia toi mukanaan ja johon oli ensin niin vaikea mukautua. Pekka Ervast oli silloin enimmäkseen se, joka tulkitsi ja selitti tätä uutta elämäntapomusta ja jakoi »sitä vettä, mitä janottiin», kuten muuan mukanaolija lausui.

Kuitenkin tämä oli liian pieni piiri sille, joka oli ottanut teosofian julistamisen elämäntehtäväkseen. Pekka Ervast matkusti Ruotsiin ja siellä hän pyynnöstä teki esitelmämatkoja. Mutta kun häntä pyydettiin kokonaan asettumaan siihen maahan työtä tekemään, kieltäytyi hän, sillä hän kaipasi takaisin rakastettuun kotimaahansa.

Valmistuksena siihen liikkeeseen, mikä nyt on syntynyt suomenkielisen kansan koskuudessa, voidaan pitää suomalaisen viikkolehden »Uuden Ajan» julkaisemista. Tämänkin pani Pekka Ervast yhdessä muutamien muiden kanssa alkuun. Teosofiset artikkelit kirjotti P. E., ja aatteet levisivät täten jo eri osiin maata ja jäivät itämään ihmisten mieliin. Ne valmistvat tulevaa runsaampaa kylvöä ja sen soaa. Tämän lehden kohtaloksi tuli, että se vain lyhen ajan jälkeen kuoli.

Sillä välin jatkuivat nuo pienet teosofikokoukset, mutta ne eivät voineet tyydyttää P. Ervastia, joka kaipasi saada laajemmissa piireissä esittää sanomaansa. Silloin tapahtui jotakin, mikä varsinaisesti saattoi matkaan sen liikkeen, joka nyt vaikuttaa Suomen kansassa. Portin tähän uuteen toimintaan avasi hiljaa ja huomaamatta Palomaa. Hän oli totuutta janoova sielu, joka teosofiassa löysi tutkivan älykkään henkensä tekemille kysymyksille tyydyt-

tävän vastauksen. Hän alkoi Sörnäisissä pitää esitelmiä kansalle työväenyhdistyksen huoneustossa. Näissä esitelmissä hän vastasi moniin kysymyksiin selvittäen niitä filosofisesti löytämänsä valon mukaan. Sinne me teosofit menimme häntä kuulemaan, sinne tuli myös P. E. ja alkoi pitää esitelmiä. Täällä työväen keskuudessa hän tapasi innostuneen kuulijakunnan, jonka johtavaksi sieluksi hän piankin joutui. Hänen työnsä heidän keskuudessaan oli osaksi esitelmien pitämistä, osaksi kysymyksiin vastaamista. Kuulijoissa näin ajatukset selviytyivät, ja he saivat kirkkaan käsityksen sekä teosofiasta että yleensä kaikista elämänasioista, joihin he usein pyytämällä pyysivät vastausta ja neuvoa.

Kävisi pitkäksi kertoa siitä henkisestä kehityksestä, joka monin tavoin ilmeni. Nyt on vain silmiemme edessä tuloa tästä työstä, ja ilolla ja rakkaudella me tervehdimme sitä veljeä, joka on tehnyt työtä enemmän kuin me kaikki, häntä, joka ammentaessaan sieluunsa kirkkauden virtoja myös tehti tuoda muiden tietoon sen elämänvoiman, joka on meidän jokaisen saavutettavissa. Meidän vain tarvitssee tulla tietoisesti tajuamaan, että jumalallinen vapahtava voima on meidän itsemme sisällä ja että tämä eloasuova ja uudistava voima vaikuttaa riippumatta siitä, millä nimellä sitä nimitämme. Tämä ihmiselle annettu jumalallinen lahja, Totuuden henki, on yhteinen koko ihmiskunnalle ja on ainoa tie ikuisen elämään.

Pekka Ervast! Sinä et tahdo kiitosta, sillä sen, mitä olet »saanut ilmaiseksi», sinä tahdot myös »antaa ilmaiseksi», mutta salli meidän ilahuttaa sinua lausumalla, että sinun työsi ei ole turhaan tehty, että se tieto, jota olet meille välittänyt, on syyttänyt tulen monissa sieluissa. Sinun opetuksesi ovat keventäneet monelta elämän taakkaa ja näyttäneet, että tie ikuisen tavataan kaikkialla elämässä, koska Jumala, joka on ikuinen, löytyy kaikessa.

Ylisihteerin vastasi puheeseen seuraavasti:

Kiitän sydämellisesti vanhoja ruotsalaisia ystäviäni siitä, etteivät ole unohtaneet minua, niinkuin en minäkään ole unohtanut heitä, vaikka velvollisuuteni ovat vetäneet minut niin sanoakseni suomalaiselle taholle kokonansa. Olen ollut pakotettu eroamaan ruotsalaisista veljistäni, sentähden että voimani ovat toisaalla olleet tarpeen, mutta muistan ilolla yhteistä työtämme varhempina aikoina.

Kyyneleet helmeilivät osanottajain silmissä sen syvän tunteen vaikutuksesta, jonka tämä hetki synnytti.

2 §. Ylisihteerin tilaisuudessa toimittaman nimihuudon mukaan oli kokouksessa edustajia seuraavasti:

Helsinki: Ahjo	3	Nokia: Etsijä	4
„ Kalevala	25	Oulu: Aatto	3
„ Vägen	6	Oulunkylä: Kalervo	13
Iisalmi: Valoa kohti	4	Pori: Kaukomieli	3
Joensuu: Valontaimi	4	Tampere: Valonheittäjä	9
Kotka: Väinölä	1	Turku: Aura	6
Kuopio: Vipunen	2	„ Aurora	3
Lahti: Majakka	3	Viipuri: Sampo	9
Mikkeli: Otava I	6	Irtojäseniä	53
„ „ II	1	eli yhteensä	158 jäsentä.

Sittemmin kokouksen kestäessä ilmaantui jäseniä osanottajiksi, niin paljo, että niiden luku nousi 211 henkilöksi. Sitäpaitsi kokouksessa oli vielä 6 ulkomaalaista edustajaa, joten kokouksen varsinainen osanottajakunta oli 217 henkilöä.

3 §. Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin hra Veikko Palomaa, pikakirjuriksi hra Toivo Vitikka, pöytäkirjan tarkastajiksi rva Tyne Vuorenjuuri ja hra Aapo Pihlajamäki, pöytäkirjan kääntäjäksi ruotsin kielelle nti Vilma Stadius sekä pöytäkirjaa pitämään allekirjottanut.

4 §. Tilaisuudessa lausuttiin suullisia tervehdyksiä seuraavien looshien puolesta: Aurora, Turku; Kalevala, H:ki; Valonheittäjä, Tampere; Sampo, Viipuri. Venäläinen edustaja hra Constantin Latfin tervehti kokousta seuraavin sanoin:

Ystävät!

Me tulemme Euroopalaisen Liiton kongressista emmekä saattaneet olla samalla käymättä teidänkin luonanne. Olemme kiitolliset tästä hyvästä karmasta ja pyydämme saada teille ilmi tuoda venäläisten kongressinjäsenten rakkauden ja yhteyden tunteet. Siinä kokouksessa, jonka me venäläiset pidimme kongressin loputtua, päätettiin meidät lähettää ryhmän puolesta lausumaan teille tervehdyksemme, koska mad. Kamensky, ylishteerimme, oli estetty saapumasta.

Me kaikki, jotka olimme tässä kongressissa, tulimme siellä kosketuksiin suuren voiman kanssa. Saimme tavata rakastavan ja suursieluisen johtajan, voimakkaan ja väsymättömän presidenttimme. Eristettyinä yksilöinä emme olisi tulleet tästä voimasta osallisiksi, vaan se on tullut meille ollessamme suuren ruumiin, Teosofisen Seuran, jäseniä.

Jokainen Seuran jäsen, olipa hän kongressissa tai ei, sai varmaan ottaa vastaan jotakin näistä voiman, rakkauden ja tiedon virtauksista, sillä ne valuivat näinä päivinä yli koko ihmiskunnan. Kaikki sen tunsivat, jotka olivat läsnä Tukholmassa, ja olen vakuutettu siitä, että poissaolevatkin saivat sitä kokea. Te voitte siitä kuulla omilta maamiehiltänne, jotka olivat kokouksessa läsnä, mutta totuudella on niin monta puolta, että mekin voimme kertoa puolestamme, mitä me siellä opimme.

Me venäläiset tunsimme sen voiman, joka noina päivinä teki elämämme syvemmäksi ja rikkaammaksi ja antoi meille mahdollisuuden paremmin ymmärtää itseämme. Meissä kasvoi halu tulla paremmiksi päivä päivältä ja tietoisesti ja yhä suuremmalla tarmolla tehdä työtä edistyksen hyväksi. Pyrkimyksemme korkeimpiin päämääriin tuo meidät näkymättömien mahtien yhteyteen, ja saamme heiltä kykyä ja voimaa työskentelemään kaikkien puolesta. Usein ymmärrämme toisiamme ikäänkuin vain aivoillamme, mutta nyt alamme oppia ymmärtämään toisiamme sielullisesti. Yhteenliittymisemme on kohottanut meidät sellaisille korkeille tasoille, missä vallitsee yksinäisyys ja keskinäinen ymmärtämys, ja tämä side välillämme on kaikkein tärkein.

Lähinnä Annie Besantia saimme varmaan syvimmän vaikutelman teidän kunnioitetusta johtajastanne Pekka Ervastista. Me venäläisethän emme ymmärtäneet sanaakaan ruotsia, jolla kielellä

hän puhui, mutta intuitivisesti me käsitimme hänen esityksensä ytimen, vieläpä tulimme siitä syvästi liikutetuiksi. Tämän kongressin jälkeen ei Pekka Ervastian nimi tule meille olemaan vieras.

Emme voineet olla lausumatta tätä teille. Te olette meille tulkinneet suomalaisen Deevan tehtävää. Te tunnette tämän paremmin kuin me, mutta karman tahto on, että Suomen Deeva ja Venäjän Deeva kulkisivat käsi kädessä ja työskentelisivät yhdessä, vieden lapsensa yhteyteen Jumalassa. Suomalaiset ja venäläiset lapset ovat kyllä erilaisia ja ovat kenties unohtaneet, että ovat sukuakaan toisilleen. Parempi ymmärtäminen merkitsee suurempaa rakkautta. Olisin iloinen, jos voisin edes osaksi vetää pois sen peittävän verhon, joka meidät kätkee toisiltamme. Venäjän kansa on pohjaltaan altis palvelemaan korkeita olentoja ja korkeita ihanteita, ja sen lapset noudattavat siinä omaa luontoaan. Toiselta puolelta se kansa myös tahtoo tulla yhteyteen toisten kansojen kanssa. Te olette teosofeja ja ymmärrätte varmaan tämän vaillinaisen selityksen ja ymmärrätte, että nämä ominaisuudet ovat hyvin ihanat korkeammilla tasoilla, mutta ovat hyvin vaikeat toteuttaa alemmilla tasoilla. Kun tieto puuttuu, muuttuvat nämä ominaisuudet alistumiseksi pakon alla ja yhtymiseksi pakosta. Mutta ei ole asiamme viipyä näissä alemmissä ilmauksissa vaan meidän teosofien velvollisuus on syventää ja laajentaa kansojemme perusominaisuuksia.

Jos tahdomme auttaa kansamme Deevaa, tulee meidän myös muistaa, että lähestyy hetki, jolloin eristyksen verho temmataan pois silmiltämme ja jolloin nekin näkevät, kutka nyt eivät näe. Menestys on varma, koska me kaikki totisesti olemme yhtä ja olemme suuren kokonaisuuden osia. Meidän vain tulee aina ymmärtää ja muistaa tätä.

Neiti Vilma Stadius toi Tukholman kongressissa mukanaan kreivitär Tolstoin tervehdyksen Suomen Teosofisen Seuran VI:lle vuosikokoukselle, ilmoittaen samalla kreivitär Tolstoin lähettäneen kokoukselle ruusuja — jotka nyt jo olivat ehtineet lakastua.

Ylisihteerin ehdotuksesta lausui kokous kättentaputuksilla tervetulleiksi seuraavat ulkomaalaiset edustajat: rva Alexandrine Latinin ja hra Constantin Latinin (Rostov-Don), rva I. Holshevskov, nti Gyda Haabjörn (Trondhjem), nti Linda Edström (Tukholma) ja hra Thure Frölander (Tukholma). Samoin hyväksyi kokous kättentaputuksella ylisihteerin ehdotuksen, että hän lähettäisi vuosikokouksen puolesta kirjeellisen tervehdyksen presidenttillemme Annie Besantille.

Sittenmin kokouksen kestäessä saapuivat seuraavat sähkösanomat:

»Päivyt paistaos Suomeni korpeen. Miss' on puute ja murhe musta, sinne saattaos lohdutusta. Kerran lämpimin sävelin päättyy huolien talvikin. Toivo, Luojahan luota vaan. Kevät koittavi aikanaan. Veljelliset tervehdykset lähettävät Aino ja Niilo Valvanne.»

»Varmaste hälsningar till årsmötet. Westerlund, Diderichsen.» (Lämpimät tervehdykset vuosikokoukselle. W:d, D:n.)

5 §. Ylisihteerä luki laatimansa vuosikertomuksen kulu-neelta vuodelta (Siv. 14).

6 §. Tilivapaus myönnettiin hallinnolle ja rahastonhoitajalle.

7 §. Vaalit: Ylisihteeriksi valittiin yksimielisesti edelleen hra Pekka Ervast. Hallintoon samaten uudestaan rvat Tyyne Vuorenjuuri ja Laine Helle, nti Vilma Stadius, hrat Aapo Pihlajamäki, G. V. Mustonen ja Väinö Valvanne. Tilintarkastajiksi: hrat T. Vuorenjuuri ja T. Vitikka sekä varalle hrat J. Simpanen ja I. Räsänen.

8 §. Ylisihteeri luki seuraavan kuluvaa vuotta varten tehdyn tulo- ja menoarvion, joka hyväksyttiin:

Tuloja:	Menoja:		
Säästö v:lta 1912	1737: 17	Intiaan 525 jäs. à 85 p.	446: 25
297 looshinjäsentä à 3: —	891: —	Eur. Liitolle 525 jäs. à 50 p.	262: 50
60 irtojäsentä à 4: —	240: —	Kustannuksiin	1000: —
43 irtojäsentä à 3: —	129: —	Palkkio apulaissihteerille	600: —
25 vanhaa jäsentä takaisin		Komitearahastoon kirjan	
à 3: —	75: —	painattamista varten	500: —
100 uutta jäsentä, sisäänkirj.		Säästö v:lle 1914	1083: 42
à 5: —	500: —		
100 uutta jäsentä, vuosimaksu			
à 1: —	100: —		
Kone myyty, jäännös	100: —		
Korkoja	60: —		
Ylijäämä vuosikokouksen tuloista	60: —		
	3892: 17		3892: 17

(Virallinen vuosikokous keskeytettiin klo 2,30 i.-p. sillä huomautuksella, että osanottajat noudattaisivat täsmällisyyttä kokoontumisajan suhteen.)

II kokouspäivä:

9 §. a) Kokous alkoi klo 10,30 ylisihteerin pianonsoitolla.

b) Puheenjohtajaksi valittiin hra G. V. Mustonen, kun hra V. Palomaa ei ollut saapunut kokoukseen.

c) Hyväksyttiin ylisihteerin ehdotus, että hän kirjeellisesti kiittäisi sähkösanoman lähettäjiä ja Ruotsin ylisihteeriä, insinööri Arvid Knösiä hänen huomaavaisuudestaan Suomen teosofeja kohtaan.

10 §. Ryhdyttiin pohtimaan vuosikokoukselle ilmoitettuja keskustelukysymyksiä. Niitä oli:

1.) Ehdotuksia Mikkelin loosheilta ja S. T. S:n hallinnolta. Ne käsittivät muutosehdotuksia Seuran sääntöihin vuosikokouksen ajasta ja paikasta, hallinnon muo-

dostamisesta, vuosikokoukseen osanottajien edustus-oikeudesta sekä ylisihteerin kerrattaisen virka-ajan pidentämisestä.

Lyhyen keskustelun jälkeen hyväksyi kokous muutosehdotuksen Seuran sääntöjen 28, 12 ja 16 §§:iin hallinnon tekemässä muodossa pienellä muutoksella, joten ne tulivat kuulumaan:

§ 28. Joka vuonna pidetään vuosijuhla ja -kokous Seuran asioiden käsittelemistä varten; ajan ja paikan määrää hallinto ottamalla mahdollisimman tarkkaan huomioon edellisen vuosikokouksen tekemät ehdotukset. Jos mahdollista, lähetetään hallinto neljä viikkoa ennen kokousta kutsumuksen loosheille ja irtojäsenille.

§ 12. Hallinnon muodostavat Seuran ylisihteerin puheenjohtajana, varapuheenjohtaja, taloudenhoitaja, kassantarkistaja ja lisäksi kolme jäsentä. Lisätyn hallinnon muodostavat edelliset sekä kaikkien looshien puheenjohtajat. Hallinto sijaitsee Helsingissä.

§ 16. Jos ylisihteerin tai kaksi hallinnon jäsentä vaatii, että lisätyn hallinnon kaikkia jäseniä on kuultava jonkun erityisen kysymyksen johdosta, on heidän pyyntöään noudatettava.

Pitkän keskustelun perästä hylkäsi kokous kokonaan muutosehdotuksen §§:iin 36, 37 ja 38 samoinkuin hallinnon tekemän väliehdotuksen äänestämällä 87 äänellä 5 vastaan. Kokous katsoi vuosikokouksien menestymiselle välttämättömäksi säilyttää edelleen Seuran voimassaolevat edellämainitut pykälät.

Hallinnon muutosehdotus §:ään 5 hyväksyttiin, joten se tulee kuulumaan:

§ 5. Uudet jäsenet merkitään Seuran nimikirjaan ja saavat asianomaisen jäsenkirjan.

Samoin hyväksyttiin hallinnon oikaisu §:ään 25: Osaston (pitää olla Seuran).

Kokous hylkäsi looshien ehdotuksen 4:n kohdan: »Että ylisihteerin valittaisiin 3:ksi vuodeksi kerrallaan.»

II.) Ehdotus Teosofisen Seuran sääntöjen muutokseksi; allekirjottanut rva Ida af Hällström.

Ehdotuksentekijän mielestä hyvin rajotettu, mutta kuitenkin tällä kertaa riittävä ehdotus olisi:

Kun tärkeitä, Seuran sisäisiä asioita koskevia kysymyksiä tulee pääneuvoston ratkaistavaksi, on jokaisen osaston jäsenille annettava tietoa asioista heidän ylisihteerinsä kautta, jotta he voivat pohtia niitä loosheissaan ja sitten ylisihteerinsä kautta esittää T. S:n hallinnolle käsityksensä.

Kun oli käytetty useita puheenvuoroja, selvisi kokoukselle: että alustuksessa tehty muutosehdotus Seuran sääntöihin tuottaisi voittamattomia vaikeuksia käytäntöön soveluttaessa,

kun keskustelunalaisia asioita alettaisiin pohtia kautta maailman kaikissa Seuran osastoissa henkilökohtaisesti jäsenten kesken.

Kokous katsoi asian itsestään raukeavan, eritoten kun ylishteerin selostus voimassaolevien sääntöjen luonteesta toi ilmi, että niiden mukaan kunkin maan ylishteerillä on avoin oikeus alistaa pääneuvostolta tulleet asiat jäsenten pohdittaviksi, jos hän niin haluaa ja asioiden ratkaisuaika sen myöntää. — Kokous antoi kuitenkin kunnioittavan tunnustuksen alustajalle syvästä asianharrastuksesta.

III.) »Toimeenpaneva komitea.» Aluksi luettiin komitean Seuran hallinnolle lähettämä kertomus kuluneelta toimintakaudelta. Siinä mainitaan m. m.:

että komiteaan ovat kuuluneet ovat V. Hirvonen, Hanna Ruuskanen ja Laina Helle sekä hrat Ilmari Jorma, Fredr. Heliö, G. V. Heiskanen ja E. E. Happonen sekä varajäsenenä Aug. Lempinen. Puheenjohtajana on toiminut E. E. Happonen, kirjuriina ensin Ilmari Jorma, sittemmin syksystä alkaen Laina Helle ja rahastonhoitajana myöskin Laina Helle. Joulukuusta alkaen ovat Hanna Ruuskanen, Fredr. Heliö sekä Ilmari Jorma olleet estetyt varsinaisesti komiteaan kuulumasta, joten siihen ovat kuuluneet Laina Helle, V. Hirvonen, G. V. Heiskanen ja E. E. Happonen.

Ensi työkseen on komitea laatinut sääntöehdotuksen, jota se tunnetuista syistä ei kuitenkaan ole voinut lähettää hallinnon vahvistettavaksi. Niinollen se on toiminut valitsijainsa luottamushenkilökuntana. Sittemmin on komitea hankkinut pahvisia säästölaatikoita ja levittänyt niitä loosheille ja irtoläjäsenille. Amerikkaan on lähetetty ainoastaan laatikoiden ympäröypaperit. Komitea on pannut toimeen neljä matineeta ja yhden iltaman, ja sen toimesta ylishteeri on pitänyt kymmenen luentoa käsittävän esitelmäsarjan.

Ylishteerillä on ollut täydellinen käyttövapaus niiden varojen suhteen, jotka täten ovat kertyneet.

Komitean tila selviää seuraavasta taulukosta:

Tulot:		Menot:	
An Vuosijuhlassa kerätty	164: 78	Per Säästölaatikot	141: 50
„ Lahjotuksia	414: 40	„ „ , lähetys	16: 25
„ Esitelmiä ja juhlia	140: 09	„ Konttokirjat	4: 15
„ Säästölaatikoista	831: 49	„ Propagandatyöhön	445: 25
		„ Monistuskone	70: —
		„ Looshilehd. painatus	60: 79
		„ Rahaa kassassa	812: 82
<hr/>		<hr/>	
Smk. 1,550: 76		Smk. 1,550: 76	

Selonteon lopussa pyydetään hallinnon huolehtimaan komitean laillistuttamisesta.

Puheenjohtajan kysyttyä kokoukselta, tahtoiko se hyväksyä komitean toiminnan, vastattiin siihen myöntävästi, ja kokous jätti hallinnolle täyden vallan vahvistaa komitean säännöt.

Komitean täydentämään tarjoutuivat: rva Lydia Manninen, nti Aino Suomi, hrat Väinö Särkkä, David Manninen ja Klaus Nikula, jotka kokous hyväksyi.

11 §. Vuosikokouksen paikkaa ja aikaa määrättäessä viit-tasi kokous äsken hyväksymäänsä tätä asiaa koskevaan pykä-lään ja toivoi hallinnon attavan huomioon, että presidentti Annie Besant ensi kesänä on aikonut vieraillla Suomessa.

12 §. Ylisihteeri lopetti virallisen vuosikokouksen seuraav-in sanoin:

Kun nyt lopetamme tämän virallisen kokouksen, tahdon kiittää teitä kaikkia siitä, että olette tulleet tänne pitkiltäkin matkoilta. Minun nähdäkseni on tänne saapunut maaseudulta enemmän jäseniä kuin koskaan ennen meidän vuosikokouksiimme, ja minä todella tunnen itseni iloiseksi ja kiitolliseksi siitä, että heti kun ensi kerran kokoontuimme tässä meidän ainakin tulevassa, jos ei vielä virallisesti tunnustetussa päämajassa — vaikka ehkä me hengessämme kaikki ajattelemme, että se on meidän päämajamme nyt jo — te niin lukuisasti tänne saavuite ja sillä osotitte luottamusta ja uskoa yhteiseen työhömmе. Tämä on suuresti lämmittänyt sydäntäni. Tämä vuosikokous on minusta ensimmäinen, joka muistuttaa kaikista ensimmäistä vuosikokoustamme. Ne, jotka silloin olivat läsnä Helsingissä, ne ovat kantaneet sydämessään lämpimän muiston siitä kokouksesta, jolloin emme vielä tienneet minkäänlaisista erimieli-syyksistä. Nyt on taas pidetty kokous, jossa olemme saaneet tuntea, että veljeys on sangen hyvä asia ja ettei se tee meitä epäitsenäisiksi! Mielestäni veljesrakkaus, niinkuin Annie Besant sanoi Tukholmassa, on omiansa valaisemaan meidän järkeämme eikä pimittämään sitä. Luulen, että jos me hirveästi pidämme kiinni omasta järjestämme semmoisessa merkityksessä, ettemme koskaan saisi alistua toisten mielipiteisiin, niin silloin on suurempi mahdollisuus, että meidän järkemekin on hieman pimittnyt. Vaan jos me asetamme veljes-rakkauden, kauneuden ja totuuden korkeammiksi kaikessa, niin usein voimme huomata, ettei ole ollenkaan häpeäksi tunnustaa itsellemme, että järkä on maailmassa paljon enemmän kuin meidän aivokopassamme. Ja kun meillä on semmoinen veljesrakkauden ja sopusoinnun tunne rinnassamme, silloin tunnenme itsemme kaikki onnellisiksi, niinkuin minä olen tunteenut itseni tällä kertaa. Tämä vuosikokous on jäävä minun mieleeni — kaikki sen virallisetkin asiat — erinomaisen suloisena muistona. Se jää mieleeni muistona semmoisesta vuosikokouksesta, josta ennustin meidän ensimmäisessä vuosikokouksessamme. Silloin muistan sanoneeni, että jos me opimme enemmän ja enemmän tulemaan yhteen sovussa ja rakkau-dessa, niin meidän kokouksemme muodostuvat semmoisiksi hellun-taikokouksiksi, joista Apostolein Teoissa kerrotaan ja joissa Pyhä Henki tulee vuodatetuksi. Me tunnenme sydämessämme, että tapahtuu jonkinlainen Pyhän Hengen vuodatus, me näemme ikään-

kuin ihanteen selvemmin silmäimme edessä, ja ehkä yksi ja toinen on kyllin selvä näkijä nähdäkseen niitä henkisiä voimia, joita on liikkeellä, nähdäkseen, ettei ole vaan suun puhetta, että Mestarien käsi lepää päällämme, vaan että se todella on todellisuutta.

Niin paljon kun olen katsellut meidän maailmaikäsitävän Seuramme johtoa ja johtajia, olen aivan suureksi ilokseni pitkin matkaa huomannut, että T. S:ssa on niitä ihmisiä johtohenkilöinä, jotka ovat vilpittömiä teosofisissa harrastuksissaan, joilla ei ole itsekkäitä pyyteitä. Nytkin Tukholmassa oli erinomaisen mieltä-ylentävää katsella Europan kaikkia ylisihteerejä ja ennenkaikkea meidän presidenttiämme ja tuota yhtä naista, jolla ei vielä ole virallista asemaa meidän seurassamme, rouva Russakia, ja nähdä sekä fyysillisellä silmällä että hengen silmällä, kuinka nämä kaikki ovat täynnä vilpittöntä innostusta. Ei mitään harrastusta itsekkäisiin pyyeteisiin, ei mihinkään muuhun kuin totuuden voittokulkuun maailmassa ja kansojen todelliseen parhaaseen. Se lepää heidän sydämillään, ja sitä oli innostuttavaa taas nähdä. Sentähden mielestäni auttaa meitä myös enemmän eteenpäin, kun tunnemme luottamusta toisiimme, kun rakastamme toisiamme ja ymmärrämme, että huolimatta siitä, että meistä ei kukaan ole kaikkiviisas ja täydellinen, me olemme vilpittömiä rakkaudessaamme, vilpittömiä halussamme palvella suurta asiaa.

Täällä me nyt olemme ensi kertaa Tuonenkylässä vuosikokouksessa, ja te olette voineet mielessänne päättää, kuinka hyvin olemme osanneet ottaa teitä kaikkia vastaan. Kyllä tarkoitus on hyvä. Kyllä voin vakuuttaa meidän kaikkien puolesta, että tarkotuksemme on hyvin veljellinen ja hyvä. Toinen asia on, kuinka suuresti siinä on onnistuttu. Ainahan sitä ensi kerralla on alottelija, myöhemmin vasta oppii enemmän ja paremmin. Sentähden toivon, että me lopetamme tämän virallisen kokouksen semmoisella yhteisellä mieltiskelyllä ja rukouksella, että meidän Seuramme vuosikokousten tulee vain yhä voimakkaammin kulkea tähän suuntaan, että meidän Seuramme kokousten tulee yhä enemmän paljastaa meille Mestarien todellista voimaa, että niiden yhä selvemmin tulee näyttää meille, että Valkoinen Veljeskunta on toimintamme takana ja että Valkoinen Veljeskunta kohtaloamme johtaa ja ohjaa. Kun me vastedes tällä tavalla tulemme yhteen, kulkekoon yhtymisemme vain yhä kauemmas siihen samaan suuntaan, jota me tässä kokouksessa olemme avustaneet. Ajatelkaamme näin hiljaksen.

(Mietiskely.)

Ja nyt julistan Suomen Teosofisen Seuran kuudennen vuosikokouksen virallisesti loppuneeksi. Jällellä on juhlat.

13 §. Kokous loppui klo 1 p.

Kokouksen puolesta:

E. E. Happonen.

Pöytäkirjan olemme tarkastaneet ja hyväksyneet:

Aapo Pihlajamäki.

Tyyne Vuorenjuuri.

Tarkastanut ja verrannut pöytäkirjaa pikakirjotettuihin muistiinpanoihin:

Toivo Vitikka,
Kokouksen pikakirjuri.

Vuosikokouksen juhlapuoli.

I kokouspäivä: Virallisesta kokouksesta meni yleisö Piippalan verannalle nauttimaan virvokkeita. Kellon lähetessä 4:ää täyttyi Temppelele juhlivalla yleisöllä. Klo 4 astui korokkeelle ylishteeri soittaen ensin pianolla ja esittäen sitten kertomuksen Tukholman kongressista. Tämä kertomus on painettuna t. v. elokuun Tietäjässä.

Tilaisuudessa luki hra V. Valvanne suomeksi H:bladetissa olleen (Svenska Dagbladetista lainatun) selostuksen kyseessä olevasta kongressista, joka selostus oli — harvinaista kyllä — Kerrassaan suopeahenkinen ja muuten asiallinen.

Klo 6 i.-p. päivällinen.

Klo 7 i.-p. kokous Temppeleissä, jossa tilaisuudessa ensin ylishteeri soitti pianoa. Sitten alotti Oulunkylän looshi mietiskelyhetkellä keskustelukysymyksen ja näytännön looshi-työstä. Tässä näytännössä (joka oli looshiin tavallinen kokous), esitettiin: pöytäkirjan luku; myöhästyminen, josta seurasi sakko; virallinen keskustelukysymys, joka ratkaistiin äänestyksellä; »viikon evään» — »Mitä toivoisit teosofian vaikuttavan Suomen kansassa» — kuulustelu jokaiselta looshiin jäseneltä; esitelmä — »Looshityö» — jota esitystä sitten arvosteltiin; ulkomaan kuulumisia, jolloin sai kuulla tietoja Indian teosofisista kouluoloista.

II kokouspäivä: Virallisen vuosikokouksen päätyttyä klo 1 hajaantui yleisö Päämajan ympäristölle osan vilkkaasti vaihtaessa ajatuksiaan Piippalan vilpoisella verannalla virvokkeita nauttiessaan.

Klo 4 i.-p. oli temppeleissä E. S:n kokous.

Päivällinen klo 6 i.-p.

Klo 8 i.-p. oli vuosikokoukseen saapunut yleisö kokoontunut »Kokkomäelle» kuulemaan ja näkemään, mitä Teosofisella Nuorisoliitolla olisi heille siellä esitettävänä ja näytettävänä.

Täällä esitti ylishteeri »Pellonpojan» tilap — joka sanomalehti nykyään on lakannut ilmestymästä — ja pyysi läsnäolevain lausumaan mielipiteensä siitä. Puheenvuoroja käytettiin lukuisasti, ja tuli ilmi, että sensuuntainen lehti, kuin »Pellonpoika» oli, on välttämätön olemassa varsinkin maalaisväestön keskuudessa teosofisen työn levittämiseksi. Innostus asiaan oli niin suuri, että jo ehdotettiin läsnäolevista kokoonpantavaksi komiteaa, jonka tehtävä olisi laatia lehdelle osakeyhtiö. Mutta kun hra F. Korven asiaa koskevasta kirjelmästä tuli ilmi, että mainitun lehden velkataakka oli liian suuri tilaajiin ja tilausmaksuun nähden ja kun uudenkin samansuun-

taisen lehden perustaminen tässä tilaisuudessa olisi ollut kovin vähän pohdittu yritys, raukesi komitean hanke ja keskustelu jäi kysymyksen vastaukseksi.

Kokouksen päätyttyä kello kymmenen seutuvilla lemahtivat juhannuskokoon vaihtavat liekit kohti selkeää taivasta. Liekkien hiukan vaimennuttua lausui runoja neiti Lilli Sairio, ja Nuorisoliiton sekakuoro lauleli suomalaisia kansanlauluja saaden siten yleisön kaihoisin tunnelmin katselemaan liekehtivää, vertauskuvallista kokkotulta.

Puolenyön lähetessä johdettiin katselijat koristellun juhannusriu'un juurelle, jonka ympärillä kansallispukuiset nuorisoliittolaiset esittivät pari tilaisuutta varten sommiteltua kansallistanssia.

Lopuksi kutoivat hilpeimmät joukosta »sarkaa». Ja monen monet vielä katselivat auringonkin nousua, ennenkuin levolle kävivät.

III kokouspäivä: Klo 10,30 oli yleinen matinee Temppelessä. Ohjelmassa oli: Alkusoitto, rva K. Ignatius; esitelmä »Jooga omin päin», hra Pekka Ervast; yksinlaulua, rva A. Angervo; lausuntoa »Kuoleman kunniaksi», rva T. Vuorenuuri; ja harpun soittoa, nti A. Kajanus.

Matineesta on tunnustettava, että sen jokainen ohjelmanumero tempaisi yleisön mukaansa, joten mieltymyksen-osotukset niiden suorittajille olivat runsaat. Niinpä nti Kajanus hyväntahtoisesti soitti parisen kappaletta runsaitten känten-taputusten vaimentamiseksi.

Klo 2,30 i.-p. »kahvihetki».

Klo 4 i.-p. ylishteeri vastaili jotenkin laajaperäisesti noin 15:een eri aloja käsittelevään kysymykseen.

Kokouksen loputtua pyysi venäläinen edustaja, hra Constantin Latinin puheenvuoron ja lausui seuraavat sanat äidinkiellään:

Pyydän kiittää kaikesta täällä olostamme. Luulimme tulevamme tänne vieraiksi, mutta olemme tunteneet olevamme kuin oman väen luona. Olisi hyvin opettavaista, jos enemmän olisi tällaista toistensa luona käyntiä. Kun Venäjällä on vuosikokous tai joku kongressi, niin olisimme iloisia, jos Suomesta tulisi mahdollisimman monta vierailemaan. Sillä tavalla saisimme keskenämme vuoro-vaikutusta. Jos jotakin puuttuu toisilta, saavat he sitä toisilta. Teosofisessa Seurassa kaikki täydentävät toisiaan. Nyt pyytäisin vain lausua: suuret kiitokset kaikesta, enkä sano hyvästi! vaan näkemiin!

Ylishteerin kiitettyä puhujaa kokouksen puolesta lausui kokous ylishteerinsä kautta sen toivomuksen, että ulkomaalaiset vieraamme veisivät sydämelliset tervehdykset kotimaansa teosofeille meidän vuosikokoukseltamme.

Klo 6 i.-p. päivällinen.

Klo 7 i.-p. Tähtikokous, jonka ohjelma oli erinomaisen mieltäkiinnittävä ja juhlallinen.

Tilaisuudessa esittivät: kuorolaulua Nuorisoliiton seka-kuoro; sanoja kirjasta »Mestarin jalkojen juuressa» hra T. Vitikka, yleislaulua »Drei Könige» (Cornelius) rva A. Angervo; esitelmän »Miksi voi odottaa Opettajan tuloa ja ken Hän on?» hra V. Angervo; harpunoittoa, nti A. Kajanus; Korintt.-epist. 13 luvun rva H. Pihlajamäki; esitelmän »Asiamme vakavuus» hra V. Valvanne; Axel v. Kothernin tilaisuutta varten säveltämän dueton »Betlehems stjärna» Anna ja V. Angervo ja lopuksi sanoja kirjasta »Hiljaisuuden ääni» ylisihteeri.

Tähän juhlatilaisuuteen loppui Suomen Teosofisen Seuran kuudes vuosikokous. Nopeasti kuluivat vuosikokouksen päivät — mutta uusi into niiden vaikutuksesta puhkesi esiin monen osanottajan sydämessä ja uusi usko teosofisen työn suureen merkitykseen Suomenkin kansan keskellä. Voimakkaasti puhui Suomen teosofien yhteishengestä se temppeli, joka tässä tilaisuudessa pyhitettiin teosofiselle työlle ja samalla alotti uuden vaiheen teosofisen liikkeemme historiassa — Suomen ensimmäinen teosofinen temppeli.

Ylisihteerin vuosikertomus.

Suomen Teosofinen Seura on vaeltanut viidennen vuosi-taipalensa. Ja taipalen kuljettuaan elämän tien vaeltaja mielellään pysähtyy ja luo katseensa tielle, jonka hän on taak-sensa jättänyt. Hän tähystää, onko hän aina ainakin suuri-tietä, vai onko hän ehkä monastikin hairahtunut syrjä-polkuja kiertämään. Hän muistuttaa itselleen ne opetukset, jotka hän matkan varrella on saanut, painaa mieleensä ne korvet, joissa hän on eksyvä ollut, ja ne aurinkoiset laaksot, joissa hänen jalkansa on kepeänä noussut. Ja kun hän taas kääntyy eteenpäin, tahtoo hän lähteä siihen suuntaan, jonka elämän Herrat ovat viitottaneet ja jota Heidän sormensa osottaa.

Jos luomme katsemme Seuran jäsenluetteloihin, huomaamme ensiksi, että jäsenluku joulukuun 31:ntenä 1911 oli 545. Uusia jäseniä liittyi vuoden 1912 aikana 84, mutta toiselta puolen on eronneiksi merkitty 150 vanhaa jäsentä. Niistä on jäsenmaksunsa laiminlyöneitä irtojäseniä 71 ja looshinjäseniä 53; 5 on kuollut ja 21 syystä tai toisesta eronnut. Kun vuosi

päätyi, oli jäsenluku kokonaisuudessaan vähentynyt 66 hengellä, joten loppujäämäksi tuli 479. Looshinjäseniä oli 349, irtojäseniä 130.

Yhteensä 124 jäsentä eli siis enemmän kuin 25 prosenttia koko jäsenmäärästä on taas tänä vuonna täytynyt merkitä eronneiksi senvuoksi, että he eivät ole jäsenmaksuaan suorittaneet. Emme voi tuntea muuta kuin häpeää, kun ajattelemme, että Seuramme perustamisesta vuoden 1912 loppuun mennessä 819 jäsentä oli kirjottautunut jäseniksi ja niistä 340 eronnut — suurimmaksi osaksi jäsenmaksujen laiminlyönnin takia. Olemme sentähden tänä vuonna päättäneet kääntyä kaikkien tämän asian tähden erotettujen jäsenten puoleen ja vakavasti kehottaa heitä suorittamaan Seuralle tulevat maksut tai muussa tapauksessa lähettämään takaisin jäsenkirjansa.

Kaikesta huolimatta Seuramme on vakavasti tehnyt työtänsä. Looshit ovat tehneet tutkimus- ja meditaationityötänsä, jonka tulokset kenties eivät ole loistavia ulkomaailman silmissä, mutta jotka varmasti ovat kohottaneet koko kansaamme ja jäseniä itseään lähemmäksi henkisiä todellisuuksia. Varsinaisen looshityön ulkopuolella ovat looshit kukin paikkakunnallaan koettaneet aatetta ulospäin levittää panemalla toimeen esitelmä- ja juhlatilaisuuksia. Seurattavana esimerkkinä saan mainita, että Turun looshit ovat hankkineet itselleen yhteisen huoneuston ja vihkieneet sen teosofiseen työhön.

Yksi uusi looshi on muodostunut Oulussa. Se otti nimekseen Aatto muistuttaakseen jäseniään aina jouluaaton mystillisestä merkityksestä.

Viimeksikulunut vuosi on erityisesti merkillinen senvuoksi, että silloin pidettiin ensimmäiset teosofiset kesäkurssit. Ne alkoivat Kiteen Orpolassa kesäkuun 26 p:nä ja kestivät heinäkuun 7:nteen. Luennoitsijoina esiintyivät ylishteeri ja V. H. Valvanne. Edellinen piti m. m. esitelmäsarjan »Teosofisia muistelmia», jossa hän kuvasi, miten hän tuli teosofiksi ja kasvoi teosofisessa tiedossa, ja esitti käsityksensä teosofisen liikkeen tehtävästä Suomessa. Kesäkurssien polttopisteenä oli kysymys teosofian tehtävästä Suomen kansaan nähden. Ne jättivät syvän jäljen kaikkiin osanottajiin. Heissä varmistui käsitys tämänlaisen teosofisen opetustyön tehtävästä, ja kesäkurssit synnyttivät ajatuksen, että tästä pienestä alusta voisi kehittyä varsinainen teosofinen kansanopisto.

Helsingissä ylishteeri ei kevät kautena pitänyt tavanomaisia luentojaan, mutta sensijaan hän syksyllä piti 10-luentoisen sarjan »Teosofisia persoonallisuuksia», käsitellen siinä m. m.

useita teosofisen liikkeen päivänkysymyksiä. Veikko Palomaa on myöskin jatkuvasti pitänyt esitelmiä Bulevardin 7:ssä.

Teosofisen Kirjakaupan ja Kustannusliikkeen julkaisemina ovat vuoden 1912 aikana seuraavat kirjat ilmestyneet: Svaami Abhedaananda: Miksi itämaalaiset ovat kasvis-syöjiä? Suomennos. — Alcyone: Kasvatustyö palveluksena. Suomennos. — Alcyone: Mestarin jalkojen juuressa. Suomennos. Toinen painos. — Annie Besant: Aikain viisaus. Suomennos. — Sydämen oppi. Suomennos. — H. P. Blavatsky: Salainen oppi. Suomennos. Kolmas nide. — Mabel Collins: Kulthaisten porttien läpi. Suomennos. — Pekka Ervast: Mitä on teosofia? Toinen painos. 5,000 kpl. — Pekka Ervast: Suuret uskonnot. Toinen painos. — C. W. Leadbeater: Kuolemanjälkeinen elämä. Suomennos. — Rudolf Steiner: Kuinka saavutetaan tietoja korkeammista maailmoista? Suomennos. — V. H. V.: Onko Kristus historiallinen todellisuus? — H. V.: Pyramidin rakentajat. — Svaami Vivekaananda: Mestarin. Suomennos. — Svaami Vivekaananda: Toiminnan tie. Suomennos. — Yhteensä 15 teosta.

Tietäjä on levinnyt vuoden aikana edelleenkin noin 1,300 tilaajalle. Se on muuttanut ulkomuotoaan, ja vuosikerta on laajentunut 502 sivun suuruiseksi.

Vuonna 1912 olemme saaneet ottaa vastaan useita ulkomaalaisia teosofejia, jotka ovat vierailleet Suomessa. Ensimmäinen oli kuuluisa tohtori Rudolf Steiner, joka huhtikuun aikana Helsingissä piti esitelmäsarjan aineesta »Henkivallat luonnon valtakunnissa ja tosilla taivaankappaleilla» sekä Yliopiston juhlasalissa kaksi julkista esitelmää. Toukokuussa vastaanotimme sydämelliset venäläiset teosofit, Venäjän ylishteerin, Mme Kamenskyn, ja Mme Ounkovskyn. Edellinen esitelmöi »Kasvatuksesta teosofian valossa», jälkimäinen selosti väriääni-järjestelmänsä ja antoi soittoesityksiä. Ruotsalainen parconi Wallén luennoi toukokuussa Kristuksesta ja kävi maassamme taas syksyllä. Englantilainen selvänäkijä A. V. Peters uudisti keväällä tuttavuuttaan Helsingin yleisön kanssa, käväisipä vielä ylishteerin kanssa antamassa innostuttavan istunnon Viipurissa. On epäilemättä mitä suurinta hyötyä siitä, että vierasta kansallisuutta olevat teosofisen työn tekijät näin tutustuvat toinen toiseensa ja rakentavat lujan kansojenvälisen veljesrintaman nykyisten ja tulevien aikojen taisteluja varten.

Suomen teosofien tajuntaan on vähitellen alkanut laskeutua ajatus, että teosofiselle työlle maassamme on muodostumassa keskus Tuonenkylästä. Tämä ajatus oli jo monen mielessä varmistunut, ja parhaimman ilmauksensa se sai marraskuussa 1912, jolloin erään Tietäjässä julkaistun kirjeen johdosta kaksitoista tunnettua teosofia lähetti syyttävän kirjelmän kaikille suomen- ja ruotsinkielisille Seuramme jäsenille. Siinä he lausuiivat vakaumuksenaan, että ylisihteerin perustama Tuonenkylä »on ja tulee olemaan teosofisen työn lähtökohtana Suomessa» ja kehottivat kaikkia kantamaan kortensa yhteisen asian hyväksi ja huojentamaan ylisihteerin velkakuormaa. Tällä kiertokirjeellä oli se vaikutus, että rahalahjoja kaikilta tahoilta alkoi saapua päämajaan. Tämä rahankeräys kuuluu pääasiassa vuoden 1913 tapahtumiin, mutta sen verran mainittakoon, että se suureksi osaksi oli aiheena tämänkin temppelituuman heräämiselle, joka nyt on niin pitkälle toteutunut, että me unelmoimassamme temppelitalissa vietämme ensi kerran Seuramme vuosikokouksen. Keräys tuotti viime vuonna runsaasti kaksituhatta markkaa ja jatkui, kuten sanottu, tänä vuonna. Odottamattomalla vauhdilla alkoi myös tänä vuonna tulla lahjoja temppelirakennusta varten, niin pian kuin siitä tuumasta levisi tieto, joten tällä hetkellä — vaikka rakennus onkin tullut maksamaan noin 14,000 markkaa (lopullista summaa en vielä tiedä tarkalleen) — en ole kuin noin 4,000 markan tarpeessa, sillä osaksi olen saanut, osaksi on minulle luvattu jo noin 10,000 mk. Ja uskon varmasti, että lopullisenkin vaillinki vielä tulee korvatuksi.

Tahdon lopuksi aivan erityisesti kiinnittää huomiota Teosofiseen toimeenpanevaan komiteaan, joka viime vuosikokouksen yhteydessä epävirallisesti perustettiin ja senjälkeen virallisuuden puutteestaan huolimatta on mitä innokkaimmin toiminut. Syksyllä sen varsinainen toiminta alkoi. Se lähetti suomalaisille ja amerikkalais-suomalaisille teosofeille säästölaatikoita ja on siten alkanut koota propagandatarkotukseen käytettävää rahastoa. Sitäpaitsi se syksystä lähtien on silloin tällöin ylisihteerin ja teosofisten taiteilijain avustuksella pannut Helsingissä toimeen matineita, jotka ohjelmansa puolesta ovat olleet teosofista sivistystyötä ja samalla ovat tuottaneet lisäystä propagandarahastoon. Toimeenpanevan komitean etunenässä ovat innokkaasti toimineet rouva Laina Helle ja herra E. E. Happonen.

Kun komitean asiat, kuten kutsumuksesta näkyy, nyt virallisesti tulevat esille vuosikokouksessa, on toivottava, että kokous

antaa mitä painavimman kannatuksensa komitealle. Sillä teosofinen työ kysyy nykyajan aineellisissa oloissa suuria rahavaroja. Sentähden komitea ja ne, jotka sen kautta teosofisen työn alttarille varansa laskevat, tekevät suurempaa työtä kuin ehkä arvaavatkaan.

Vanha maaperä alkaa järkkyyä ihmisten jalkojen alla. Tietäjät kuiskaavat, että vanha ja lahonnut on luhistuva ja että uusi manner on tilalle nouseva. Jotkut voivat pelästyä ja hätääntyä tuntiessaan maan vapisevan. Mutta niinkauan kuin katseemme on Totuuden ja Veljesrakkauden merkkiin käännetty, voimme huoleti astua eteenpäin. Jos silloin vanha maailma häviää, jäämme me uutta rakentamaan.

Pekka Ervast,
Suomen Teosofisen Seuran ylishteeri.

Looshien toiminta vuonna 1912.

Kalevala Helsingissä. Sitten viime vuosikokouksen, joka pidettiin maalisk. 4 p. 1912, on Kalevala-looshi jatkanut toimintaansa säännöllisesti kokoontuen joka maanantai n. s. viikkokokoukseen. Kuukauden ensi maanantaina on pidetty n. s. virallinen kokous, jossa on käsitelty yleensä taloudellisia ja looshin muodollisia asioita. Jos aikaa on jäänyt, on vielä keskusteltu sisäisistä eli henkisistä asioista.

Looshin vuositoimintakautena käsitellyistä virallisista asioista on kertynyt yhteensä 26 pykälää pöytäkirjaa.

Entistä tapaa seuraten päätti looshi viime toukokuun kuukausikokouksessa ehdottaa vietettäväksi ulkoilmakokouksia kesän aikana. Ensimmäinen päätettiin pitää juhannuksena eräällä korkealla kalliolla lähellä Oulunkylän asemaa, mutta koska sade yllätti osanottajat, päätettiin kokous lopettaa. Myöhemmin kesällä saatiin häiritsemättä kokoontua samassa paikassa.

Viime huhtikuussa vieraili Helsingissä, Saksan T. S:n ylishteeri, toht. Rudolf Steiner, pitäen tšekäläisen ruotsalaisen lyseon juhlasalissa 10 eri puheeseen jakautuvan luentosarjan. Kalevala-looshin edustajana oli allekirjottanut kuulemassa tätä luentosarjaa, josta hän sitten selosti tärkeimpiä kohtia looshin kuukausikokouksessa.

Edellisinäkin vuosina käytännössä ollutta tapaa noudattaen vietti looshi toukok. 8 p:nä madame H. P. Blavatskyn muistojuhlaa. Tilaisuudessa piti allekirjottanut puheen suuren vainajan muistolle.

Looshin virkailijoita koskevasta muutoksesta nyt päättyneen toimintavuoden kuluessa on mainittava, että vakinainen puheenjohtaja Emil Turunen viime helmik. kuukausikokouksessa ilmoitti eroavansa toimestaan. Varapuheenjohtaja Toivo Vitikka astui vakinaisen puheenjohtajan paikalle vuosikokoukseen asti.

Nyt päättyneen toimintavuoden kuluessa on looshi joutunut osaltaan tuntemaan eräänlaista painostusta, mikä johtuu T. S:ssa vallitsevasta n. s. kahdesta suunnasta. Tämä painostus on ennen saanut muutamia jäseniä eroamaan Kalevalasta ja perustamaan oman looshin.

Yleisen veljeyden periaatteeseen luottaessamme ei meillä kumminkaan ole syytä huolestua erimielisyyksistä, vaan pikemmin pitää niitä tarpeellisina ilmiöinä, koska yksilöllisyys siten tulee selvimmin näkyviin, tarjoten itsenäiselle ajatustyölle suurempaa mahdollisuutta. Meidän tulee olla yhtä kaikkien kanssa.

Looshin jäsenluku on nykyään 59.

Veikko Palomaa, pöytäkirjuri.

Kalervo Oulunkylässä. Puheenjoht. Jussi Simpanen. Kokoukset tiistaisin, yhteensä vuoden aikana 35. Keran kuussa virallinen kokous. Tutkittu vuoden alussa Teosofian Avainta, sitten Kalevalaa. Syksystä alkain joka viikkoa varten valittu mietiskelyaine, josta jäsenet ovat kukin kokouksessa lausuneet mielipiteensä. Senjälkeen vuoron jälkeen selostettu jotakin teosofista ainetta, kuten »eetteriruumista», »kuolemanjälkeistä tilaa», »palaamista maan päälle» j. n. e. Sitäpaitsi silloin tällöin esitelmiä. Niistä mainittakoon: »Kristuksen syntymän vertauskuvasto», »Terveystenhoidosta», »Auttaako Jumala ihmistä?», »Mitä teosofeilla on sovituksen sijasta?», »Teosofisen Seuran sisäisestä tarkotuksesta ja työtavasta». Kaksi kertaa on looshi toimeenpannut julkisen ohjelmatilaisuuden Pakinkylän työväenyhdistyksen talolla. Kalervon alkuunpanema looshilehden hanke ei onnistunut siinä muodossa, mutta asia toteutui kuitenkin toista tietä. Looshiin kuului vuoden lopulla 18 jäsentä. Osanotto kokouksiin entistä vilkkaampi.

V. H. Valvane, sihteeri.

Vågen Helsingissä (ruotsalainen). Looshityö on kuten ennenkin käsittänyt eri kirjojen lukemista ja siitä johtunutta keskustelua. Käytetty Annie Besantin ja Judgen teoksia

ja tri Steinerin Geheimwissenschaftia sekä sitäpaitsi Bhagavad-Gitaa ja otteita Molinoksen teoksesta Spiritual Gide ja Steinerin kirjoitusta Musiikin merkitys ja tehtävä ihmissieluun nähden.

Kokoukset on työkauden alusta säännöllisesti pidetty tors-
tais-in lukuunottamatta tammikuuta, jolloin parooni Wallén
piti esitelmäsarjansa. Suljettuja kokouksia on pidetty kerran
kuussa ottamatta lukuun huhti- ja tammikuuta, jolloin vietettiin
vuosikokous ja tri Steiner oli vierailemassa, mutta sensijaan
on pidetty ylimääräisesti kolme tavallista kokousta.

Looshin ulospäinen työ on toistaiseksi rajottunut siihen, että
ruotsalasilla seuduilla on tarjottu kaupaksi teosofista kirjalli-
suutta, joka on herättänyt suurta mielenkiintoa. Vägen looshin
nimessä on eräs jäsenistä kustantanut A. B:n kirjasen »Lifvets
gåtor» painattamisen; sitä on otettu tuhannen kappaletta, ja sen
myynnistä saadut varat käytetään edelleen kirjojen levittä-
miseen.

Joulukuussa pidetyssä varsinaisessa kokouksessa valittiin
entinen hallinto uudestaan: puheenjohtajaksi rouva I. af Häll-
ström, varapuheenjohtajaksi professori Heikel, rahastonhoita-
jaksi neiti Stadius, sihteeriksi neiti S. af Hällström ja jäseneksi
neiti Olsoni.

Yksi uusi jäsen on liittynyt ja yksi eronnut. Jäljellä oli
v. 1912 27.

Ida af Hällström, puheenjohtaja.

Aura Turussa. Hiljaisuudessa on looshin työ kulu-
neena vuonna jatkunut kuten ennenkin. Viikkokokouksissa
maanantai-iltais-in on yhä edelleen tutkittu »Teosofian avainta»,
ja sen ohella on mietiskelyaiheita otettu kirjasta »Mestarin
jalkojen juuressa». Yhteisiä pieniä juhlia ruotsalaisen looshin
kera on vietetty 8 p. toukok. ja 17 p. marrask. tunnettujen
teosofisten aiheiden johdosta. Merkkipäivä looshimme elä-
mässä oli syysk. 8 p., jolloin pienellä juhlalla tarkotukseensa
vihittiin uusi teosofinen työpajamme, looshien »Auran» ja »Au-
roran» sekä nuorisoliiton »Nuorten Auran» yhteinen koti. Juh-
lan tunnelmaa kohotti vielä sek-in, että olimme saaneet vieraak-
semme neiti B. Westerlundin Ruotsista. Muutam-in vakavin
sano-in toivotti hän kaikkien hyvien voimien saavan työssijan
tässä teosofian ahjossa, johon toivomukseen läsnäolijat hiljai-
sessa mietiskelyssä yhtyivät. — Uusi huoneusto — vuokra-
huoneusto tosin sek-in — sijaitsee talossa N:o 27 Eerikinkadun
varrella ja kuuluu siihen 2 huonetta, joista toista käytetään
esitelmä- sekä juhlatilaisuuksia varten sekä pienempää tavalli-

siin viikkokokouksiin. Esitelmiä yleisölle on edelleen pidetty joka toinen sunnuntai, ja on niissä puheenjohtajamme, herra J. Troberg lukenut tunnettujen teosofien esitelmiä tai kirjoituksia. Sitäpaitsi piti kirjailija V. H. Valvanne Helsingistä esitelmän »Mihin suuntaan uskonto on kehittymässä?» vieraillessaan täällä 8 p. syysk. Seuran kirjasto on yleisön käytettävänä ollut avoinna joka keskiviikko-ilta klo $\frac{1}{2}$ 7— $\frac{1}{2}$ 8. Lainauksia on vuoden kuluessa tehty 248. Kirjasto käsittää nykyään 120 suomal. nidettä. Looshin jäsenluku vuoden lopussa on 20. Puheenjohtajana on toiminut hra J. Troberg, varapuheenjoht. ja rahastonhoitajana hra E. Virta, kirjastonhoitajana hra R. Sumu ja sihteereinä allekirjottanut. Tilintarkastajina ovat olleet hrat J. Saurio ja K. E. Otava.

Puheenjoht. ollessa estettynä:

Tyyne Österlund.

Väinölä Kotkassa. »Väinölä» on pitänyt seitsemän virallista kokousta, joissa on käsitelty sekä yleisiä että sisäisiä Teosofiseen Seuraan kuuluvia asioita ja vastattu hallinnon ja ylisihteerin kysymyksiin. Looshin toiminta on ollut keskitetty ainoastaan sisäiseen puoleen, syystä että toisia jäseniä asuu vaikean tien takana. Looshiin kuuluu kuusi jäsenmaksunsa maksanutta jäsentä.

Adolf R. Kankkunen.

Valoa kohti Iisalmella. Kuluneen vuoden aikana on looshimme jatkanut työtään kaikessa hiljaisuudessa. Maaperä näillä seuduilla on niin valmistumaton ulkonaiselle toiminnalle, että siihen hyvin vähän olemme antautuneet. Vanha kova pietistinen pohja on puhkaistava, ennenkuin syvempi totuus jaksaa puhjeta ilmoille. Yleinen mielipide leimaa hetimit, jotka uskaltavat teosofisissa kokouksissa käydä. Maaseudulla sitävastoin leviävät aatteemme. — Looshimme pysyvät näköjään aina pienenä. Jos uusi jäsen liittyykin siihen, muuttaa sen sijaan ehkä parikin pois paikkakunnalta, niin että joskin tähden olemme pakotetut keskittämään voimamme sisäiseen työhön. — Olemme looshikokouksissa tutkineet Annie Besantin kirjaa »Jälleensyntyminen» ja lukeneet jäsenien kääntämiä esitelmiä — nyt viimeksi Annie Besantin Lontoossa viime kesänä pitämät 5 esitelmää, jotka ovat julkaistut »Initiation»-nimisenä kirjana englannin kielellä. Meditatsioniaiheena on ruvettu käyttämään »Valoa tielle»-kirjaa.

Kirjastoon on hankittu kaikki suomeksi ilmestyneet teosofiset kirjat ja on niitä lainattu ulkopuolellekin seuraa. Sanomalehtemme »Mercurius» on jatkuvasti ilmestynyt, ja on sitä lähetetty paitsi looshin jäsenille ylishteerille ja muutamille loosheille, jotka tavalla tai toisella ovat vuorovaikutuksessa kanssamme. — Looshin virkailijat valittiin uudestaan.

Kyllikki Ignatius.

Tähti Vaasassa. Looshilla on vuoden kuluessa ollut kokous sunnuntai-iltaisin tavallisesti klo 3—5. Kokousten keskustelut ovat olleet useasti jännittävän mielenkiintoisia. Aiheina on ollut, varsinkin viime talven aikana, raamatunlauseitten takana piilevä salattu totuus. Syyspuoleen on toisin sunnuntaisin luettu Teosofian Avainta, toisin Kalevalaa. Luetun johdosta on aina keskusteltu. Looshilla on ollut yksi vierailukokous, jonka toimeenpani Astra-looshi viime keväänä. Kesällä ei pidetty kokouksia. Kirjastossa on 82 nidettä. Lainauksia on vuoden kuluessa tehty 164. Puheenjohtajana Jaako Halmesmäki, varalla J. Åkerman. Kirjurina kevääseen asti J. V. Hissa. Hänen poismuuttonsa jälkeen toimi väliaikaisena allekirjottanut. Rahastonhoitajana rouva Ester Mendelin. Kirjastonhoitajana rouva Sofia Hissa. Rouva Hissan poismuuttua on kirjastoa hoitanut puheenjohtaja.

T. Laurila.

Aurora Turussa (ruotsalainen). Vuoden 1912 työ alettiin 10 p. tammik. looshikokouksella klo 7,45 i.-p., ja vuoden aikana on keskiviikkoisin vietetty 30 sellaista looshi-iltaa. Mietiskelykirjoina on käytetty Bhagavad Gita ja Vid Mästarens fötter, tutkimuskirjoina Nyckeln till teosofin ja Självet och dess höljen; viimeksi on alotettu H. P. Blavatskyn kirjoituksia Smärre uppsatser. Sitäpaitsi jäsenet ovat esittäneet lyhyehköjä, käännettyitä tai valituita kirjoituksia, mietelmiä, runoja j. n. e., ja erityisesti tahdon syvää kiitollisuutta tuntien mainita ne monet käännökset, jotka olemme saaneet rakkaalta Seuran jäseneltä, rouva Agnes Gluudilta Toijalassa ja joista viimeksi C. W. Leadbeaterin kirjasta Sisäinen elämä tehdyt muistiinpanot ovat olleet erinomaisen mielenkiintoisia. Kevätkaudella pidettiin 5 suljettua kokousta, joita ei kuitenkaan syyskaudella ole jatkettu, syystä että avoimissa kokouksissa tavallisesti ei käynyt looshin ulkopuolella olevia henkilöitä ja nekin senvuoksi vähitellen muodostuivat luonteeltaan entisten suljettujen kokousten kaltaisiksi. Niinpä alkavat nykyään kaikki kokoukset

yhteisellä mietiskelyllä puheenjohtajan valitseman lauseen tai ominaisuuden johdosta, ja sitten seuraa lausuntoja viikon mietiskelyaiheesta, tutkimuskirjojen lukeminen ja lausuntoja luetun johdosta, jonka jälkeen jäsenet esittävät edellämmainitut, laadultaan ja sisällykseltään erilaiset pienet avustuksensa.

Yhteiset juhlat vietettiin paikkakunnan suomalaisen looshin Auran ja Teosofisen Nuorisoliiton kanssa valkoisen lootuskukan päivänä toukok. 8:ntenä ja Seuran perustamispäivänä marraskuun 17:ntenä.

Vuoden 1912 tapahtumista looshi voi suurella ilolla mainita erityisen huoneuston hankkimisen — nyt ei, kuten viime vuonna, vuokrattu huonetta kutakin kertaa varten erikseen, vaan looshi on Auran ja Teosofisen Nuorisoliiton kanssa yhteisesti vuokrannut oman huoneuston. Yhteisin ponnistuksin pantiin tämä »koti» kuntoon, ja nyt se on valmiina tarjoten kokoontumispaikan meille sekä muille teosofisia totuuksia harrastaville henkilöille.

Eriyisen muistettavana tapahtumana, joka varmaan joudutti tämän »kotimme» hankkimiseen, oli kunnioitetun göteborgilaisen vieraamme neiti Betty Westerlundin käynti täällä. Unohtumattoman kallis oli meille se hetki, jolloin ensi kerran syysk. 8 p. klo 12 a.-p. kokoonnuimme »kotiimme» ja siellä saimme vastaanottaa korkean vieraamme, joka pyynnöstämme »vihki» huoneustomme — eli kuten hän sitä kutsui »pukumme» — Mestarien voiman käyttövälineeksi. Sitten neiti Westerlund piti mieltäkiinnittävän esitelmän Teosofisen Seuran työstä ja kehityksestä menneistä vuosista tähän asti, ja saimme todella innostusta jatkamaan, vaikkakin kuinka vähäisessä määrässä, sitä suurta palvelustyötä, jonka hän niin kauniisti esitelmässään esitti meille.

Vielä tahdon mainita, että mielenkiinto teosofista liikettä kohtaan looshin ulkopuolellakin on kasvanut. Niinpä oli vuoden vaihteessa merkitty kirjaan 84 ruotsalaisten kirjojen lainausta. Looshin kirjastokin on vuoden aikana lisääntynyt usealla nidoksella.

Looshin toimesta joka toinen sunnuntai luetut julkiset esitelmät, yhteensä 14, ovat koonneet yleisöä kuuntelemaan. Joskaan se ei ole ollut suuri, on se kuitenkin osottanut harrastusta, ja niin on teosofinen työ nykyään n. s. vallottanut pienen kolkkan vanhassa Turussa.

Looshin jäsenluku on 10. (Vuoden 1913 aikana on kuitenkin tullut 4 uutta jäsentä.) Puheenjohtaja: rouva Anna

Masalin. Sihteeri: neiti Suoma Telenius. Rahastonhoitaja: neiti Edith Wilenius.

Turussa 1 p. helmikuuta 1913.

Anna Masalin.

»Valontaimi» Joensuussa. Seuran jäsenluku vuoden 1912 lopulla oli ennallaan, nimittäin 17. Looshikokouksia pidettiin säännöllisesti kerta viikossa. Kokoukset ovat olleet suljettuja, paitsi joka kuukauden viimeinen, joka on aina ollut julkinen. Näissä on ollut läsnä aina joku määrä uteliaita ihmisiä. — Keväällä kävi faktori J. A. Tukiainen Sortavalassa ja piti siellä esitelmän teosofiasta.

Keväällä näytettiin 2 kertaa erään looshimme jäsenen kirjoittama näytelmä »Ihmiskohtaloita» ja syksyllä yhden kerran näytelmä »Onnen sopukka», joista tulot käytettiin teosofisen kirjallisuuden hyväksi, kuten esimerkiksi »Aikain viisaus»-nimisen teoksen painattamiseen.

Kirjastoa on kohtalaisesti yleisö käyttänyt.

Looshimme virkailijoiksi seuraavaa toimintavuotta varten valittiin entiset henkilöt, nim. faktori J. A. Tukiainen puheenjohtajaksi, lehtori Aleks. Törrönen varapuheenjohtajaksi ynnä sihteeriksi ja hra K. Markkanen rahastonhoitajaksi.

Aleks. Törrönen, sihteeri.

Mouna Helsingissä (ruotsalainen). Looshin toiminta on jatkunut samaan henkeen kuin tähänkin asti. Luukuunnottamatta kesäkuukausia on looshikokouksia pidetty kerran viikossa; niissä luettu tri Steinerin teoksia »Orient im Lichte des Occidents» ja »Seelenprüfungen», jotapaisi looshi-esitelmiä on pidetty. Jotta uusia jäseniä voisi looshiin liittyä, on sääntöjen 3 § muutettu. Jäsenluku 18. Looshin sihteeri: neiti Olga v. Freymann. Puheenjohtaja: tri Eduard Selander.

Eduard Selander.

Otava I Mikkelissä. Virkailijat: tohtori V. Angervo, puheenjohtaja; rouva Anna Angervo, rahastonhoitaja; johtaja Lenni Linnala, sihteeri.

Jäsenten luku: kahdeksantoista.

Toiminta: Kokouksia kerran viikossa, sunnuntaisin 1,30—3 puheenjohtajan luona.

Kyselykokous: Kuukauden ensimmäisenä keskiviikkona klo 7—9.

Ulkokohtaista toimintaa ei ole suoritettu.

Tutkitut teokset: H. P. B:n Salainen oppi ja Hiljaisuuden ääni.

Tuloja sekä menoja ei ole ollut.

Kirjasto ollut puheenjohtajan asunnossa ja avoimna vastaanottoaikoina. Niteitten luku: satakymmenen.

V. Angervo.

Lenni Linnala.

M a j a k k a L a h d e s s a. Ulospäiseen toimintaan ei Lahden looshi ole voinut ottaa osaa, niinkuin ehkä olisi ollut toivottavaa. Mutta siihen on ollut syynä voimien sekä varojen puute. Toiminta on rajottunut sisäiseen kasvatustyöhön. Kirjoja sekä kirjojtuksia on luettu kokouksissa sekä niitten johdosta keskusteltu. Tunnettuja henkilöitä on päästetty keskusteluja kuulemaan.

Lainakirjasto on ollut aina yleisön käytettävänä. Kirjaston kartuttamiseen sijotetaan puolet vuosituloista. Kirjaston arvo on vuoden lopussa tilikirjojen mukaan Smk. 112: —.

Virallisia kokouksia on vuoden kuluessa ollut 11. Niissä on tehty pöytäkirjaa 71 pykälää.

Looshin virkailijoina kuluneen vuoden ajalla ovat toimineet: J. Reijonen puheenjohtajana; A. Koponen kirjurina alkupuolen vuotta, A. Snell lopulla vuotta; Ella Krank rahastonhoitajana; Mimmi Johansson lainakirjaston hoitajana. Taloudellisen kannatusyhdistyksen keräyslaatikot ovat sijotetut jäsenille. Niistä kertyneet varat on rahastonhoitajan tilitettävä luettelon kera ylisihteerille aina kuukausittain.

Maksavia jäseniä on looshilla ollut yhteensä 12; yksi jäsen on sairauden tähden vapautettu maksuista. Uusia jäseniä ei kuluneella vuodelle ole tullut yhtään lisää.

Tuloja on looshilla ollut Smk. 116: 48; menoja Smk. 84: 90. Kassan säästö alkavalle vuodelle Smk. 31: 58.

Muuta omaisuutta ei Lahden looshilla ole paitsi lainakirjastoa.

A. Snell.

J u h o R e i j o n e n .

V a l o n h e i t t ä j ä T a m p e r e e l l a. Lyhyesti kerrottuna on looshin toiminta ollut seuraava:

Looshikokouksia on pidetty alkuvuodesta joka sunnuntai ja huhtikuusta alkaen joka toinen sunnuntai. Kokouksissa on aina joku jäsenistä alustanut jonkun kysymyksen, ja sen johdosta on keskusteltu.

Kesäkuukausina kokoonnuttiin vaan kuukauden ensimmäisenä sunnuntaina.

Ulospäin on looshi toiminut järjestämällä 2 illanviettoa ja 4 esitelmää, joihin yleisöllä on ollut pääsy.

Looshin virkailijat ovat: puheenjohtaja Väinö Virtanen, varapuheenj. Kyösti Laine, sihteeri Helmi Hirvelä, rahastonhoitaja Ida Vaarna ja kirjastonhoitaja Hilma Kamppi.

M. Kinnari.

Kaukomieli Porissa. Kokouksia pidetty joka sunnuntai paitsi kesäkuukausina. Niissä luettu kirjoja Teosofian Avain, Mestarin jalkojen juuressa, Valoa kohti, ja luetun johdosta keskusteltu. Pidetty muutamia julkisia luentoja.

Virkailijat: Tekla Siinto puheenjoht., Hanna Bergendahl rahastonhoit., Sofia Rosendahl kirjastonhoit. ja allekirjottanut sihteerinä. Jäseniä 8.

Lempi Nissinen.

Ahjo Helsingissä. Ahjo-looshin työ on jatkunut samaan suuntaan kuin edellisenäkin vuonna. Hiljaisesti ja vakavasti on yritetty pyrkiä eteenpäin kaukaista päämaalia kohti.

Kokoustemme ohjelmana on ollut paitsi lyhyttä »meditationia» pääasiallisesti hra Leinon suomentamia tohtori Steinerin kirjoituksia, joiden johdosta on keskusteltu.

Kokouksia on pidetty joka perjantai, joista kuukauden ensimmäinen kokous on ollut niinkutsuttu »virallinen» ja viimeinen kokous avonainen kaikille T. S:n jäsenille.

Virkailijoina ovat toimineet: puheenjohtajana kapellimestari hra J. Leino, varapuheenjohtajana hra L. L. Kotkamaa, rahastonhoitajana hra P. Pääkkönen ja pöytäkirjurina Rob. Silenius.

Vuoden varrella on looshiin liittynyt 9 uutta jäsentä.

Kuoleman kautta on eronnut kaksi ja irtojäseniksi muuttanut kaksi. Jäsenluku on nykyään 23.

Rob. Silenius.

Kipinä Korkeakoskella. Kokouksia on pidetty joka keskiviikko-ilta paitsi kesäkuukausina. On luettu Kristinopin sal. puolta, suomennettu (J. W. Pyhälä) The Theosophist aikak.-kirjasta y. m. Julkisia luku-iltoja on pidetty loka- ja marraskuun aikana. Niissä on luettu P. Ervastin esitelmiä, Enkelien lankeemusta y. m. — J. W. Pyhälä puheenjoht., A. Oksala kirjuri ja rahast.-hoit. ja T. Löfström kirjastonhoitajana. Jäseniä 6.

A. Oksala.

Otava II Mikkelissä. Kokoontunut kerran viikossa. Kuukauden ensimmäinen kokous ollut »virallinen». Kerran kuukaudessa on pidetty paikkakunnan molempien looshien yhtei-

nen kysely-ilta, jolloin tohtori Angervo on vastannut hänelle edeltäpäin annettuihin kysymyksiin. Muissa kokouksissa luetavina olleet: Teosofian ulkopiirteet, Uusi elämänymmärrys ja Kasvatustyö palveluksena sekä joukko pienempiä suomennoksia ja kirjoituksia teosofisista aikakauskirjoista. Kesälomaa pidetty 3 kuukautta. — Jäsenluku ollut 9. Virkailijoina toimineet: Anni Kähärä puheenjohtajana, Arvid Ekholm varapuheenjohtajana ja J. Ratamo sihteerinä ja rahastonhoitajana. Viimeksimainitun muutettua pois paikkakunnalta valittiin hänen toimeensa L. Lampinen.

Anni Kähärä.

Lydia Lampinen.

Astra Vaasassa (ruotsalainen). Kokouksia on pidetty kerran viikossa. Vuoden kuluessa on luettu »Kristendomens inre lära» sekä pieniä esitelmiä. On pidetty erityisiä keskusteluiltoja. Mietiskelykokouksissa on tutkittu Hermann Rudolphin teosta »Meditationen» ja puhuttu jonkun raamatunlauseen tai muun aineen johdosta. Toukok. 8 p:nä oli looshilla yhteinen kokous paikkakunnan suomalaisen looshin Tähdän kanssa. Vuoden aikana on liittynyt yksi uusi jäsen, niin että jäsenluku vuoden loppuessa oli 10. Puheenjohtajana neiti Helia Brummert, sihteerinä rouva Carin Bruce.

Helia Brummert.

Aatto Oulussa. Kokouksia pidetty joka sunnuntai. Kuukauden ensimmäinen kokous virallinen, pari seuraavaa lukua ja keskustelua varten, viimeinen n. k. vapaakokous, johon kukin on voinut tuoda ohjelmaa, jossa on luettu looshin käsinkirjotettu sanomalehti j. n. e. Hiljaisuuden äänestä otettu muutamia säkeitä kerrallaan viikon varrelle mietittäväksi ja niistä kokouksissa keskusteltu. Lokak. 13 p:nä avattiin lainakirjasto. Vuoden ajalla yksi jäsen kuollut ja yksi tullut lisää. Virkailijat: puheenjohtajana allekirjottanut, varapuheenjohtajana Juho Laitinen, sihteerinä Toivo Paloheimo, rahastonhoitajana Aug. Ravander. Jäsenluku 8.

Y. Kallinen, puheenjohtaja.

Hinta 50 p.